

Montepís

Školní časopis

**Jak si představujeme
Ježíška na str. 6**

**Úvaha na rodinné vztahy
na str. 9**

**Tradiční výběr knih na
str. 10**

Informace a poděkování redakce

Toto číslo je speciálním vydáním Montepisu. Připravili jsme pro Vás čtení na Vánoce – obsahem jsou různé povídky žáků, které vytvářejí v rámci tvůrčího psaní ze tří zadaných slov, a také autorské texty, které vznikají coby libovolné útvary na zadané téma.

Tímto Vám chceme poděkovat za projevenou přízeň a přejeme krásné a klidné svátky, nejlépe s našim časopisem.

Za redakci: Petra Radová

Headless chicken monster

Byl jednou jeden Headless chicken monster. Vylezl z Boleváku. Jel vlakem do Brna a divil se, že s ním ve vagonu není nikdo a že ostatní vagony jsou narvané. Když dojel do Brna, hned vedle nádraží byla hospoda. Vešel dovnitř a když ho uviděl kuchař, hned ho chtěl uvařit a prodávat jednu porci za 600 Kč.

Headless chicken monster chtěl pryč z Boleváku, protože ho už voda štvala. Kuchař ho hrozně chtěl a Headless chicken monster hrozně chtěl dům na suchu. Tak se dohodli, že si zahrají prší. Když vyhraje kuchař, může ho zabít a uvařit. Ale když vyhraje Headless chicken monster, vykopne kuchaře, zmocní se restaurace a z kuchaře se stane bezdomovec.

Zahráli si tedy karty. Headless chicken monster vyhrál díky esu, které vyložil. Headless chicken monster si užíval domu na souši a z kuchaře se stal slavný fotbalista Patrik Schick.

Filip Sýkora třída Vrby

O hodné ježibabě

Byla jednou jedna ježibaba. Byla to vcelku dobrá ježibaba, měla hnědý klobouk, na nose dvě bradavice, velkého černého kocoura a potrhaný plášť. Byla také docela mladá, a tak často létala na závody v létání na koštěti. Jelikož ráda vyhrávala, montovala si na koště všelijaké zrychlovače, motůrky, posouvátka a další věci, co jí zaručovaly, že v závodě vyhraje. Jednou však, když jí přišel ten nejmodernější zrychlovač, byla tak natěšená, že nedbala návodu a zrychlovač namontovala špatně.

O pár dnů později vyrazila na další závod v rallye koště a cestou se jí zrychlovač pokazil. Stal se z něj pokažený zrychlovač, a tak začala padat do černého lesa. Měla štěstí, protože když dopadla, uviděla před sebou osamocený stánek, na kterém bylo napsáno „OPRAVY VŠEHO DRUHU. OPRAVÍM COKOLIV A KDYKOLIV.“ Sice to vypadalo, že už tam roky nikdo nebyl, ale odvážila se a přistoupila blíž. Náhle uviděla zrudlého dělníka, jak se houpe v houpacím křesle a potichu hraje na harmoniku. Když mu sdělila, že by potřebovala opravit pokažený zrychlovač, dělník se vrhl do práce a do dvou minut a 56 sekund měl hotovo. Jelikož ježibaba neměla peníze a neměla čím zaplatit, nevěděla, co má udělat. Pak si všimla, že je to kulhající dělník, a tak mu na oplátku uzdravila nohu nějakým silným kouzlem.

Vítek Zvoneček, třída Břízy

Boty s kovovou špičkou

Žil byl jeden neotesaný skejťák. Často chodil do jedné starodávné cukrárny. V té cukrárně byly babičky s botami s kovovou špičkou. A ten skejťák ty báby urážel. A dělal to tak dlouho, až ten zašpiněný pohár trpělivosti těch bábulek přetekl. Přišly jednou do skateparku za skejťákem a řekly mu, že jestli se ještě jednou ukáže v cukrárně, tak... "Dobrá," řekl skejťák a dál jezdil. Pak si zašel do cukrárny na svačinu. Babky nic neřikaly, ale pak přišly za skejťákem do skateparku a svým kung-fu ho vyřídily a vyhnaly z města. Od té doby je tam klid a mír.

Ondřej Sýkora, třída Břízy

Šilhající babička

Jednou se narodila holčička na hradě a k 8. narozeninám dostala tajemnou krabičku. Všichni jí říkali, ať ji otevře, až jí bude 30 let. Asi po roce holčička řekla: „Krabičku si otevřu.“ Jakmile se do ní podívala, nic tam nebylo, ale když se podívala potom do zrcadla, tak zjistila, že šilhá. Po několika letech se přestěhovala a to šilhání jí zůstalo až do stáří, tak to byla šilhající babička. Z toho hradu se stal zpustlý hrad po těch letech, nikdo se o něj nestaral. Přišla o všechno svoje bohatství a když se neotevřela tu krabičku, tak by dostala velký dar.

Kryštof Pavelec, třída Břízy

Nepovedená dovolená

Žil byl jeden cestovatel. Chtěl odcestovat do Namibie, jenže neuměl německy, a tak si půjčil slovník. Jenže to byl popletený slovník. Na deskách bylo napsáno Česko-německý slovník, ale překládal blbě. Takže místo „Guten Tag, ich bin ein Tscheche“ řekl „Schlechten Tag, ich möchte toten dich,“ což znamená „Špatný den, chci tě zabít.“ Ten pán řekl „Du bist agresiver Mensch, wir kämpfen sich, unter der abgefallenen Baum, in Einstein Strasse“ (překlad: Jsi agresivní člověk, střetneme se pod opadaným stromem v Einsteinově ulici). Ale náš cestovatel tomu nerozuměl, a tak se podíval do svého slovníku, který to přeložil jako „Jsi hodný člověk, přátelsky si poklábosíme pod opadaným kamenem v Einsteinově ulici.“

Tak šel Einsteinovou ulicí a tam se na něj rozběhl s nožem ten pán, se kterým mluvil. Ale náš cestovatel byl naštěstí Emil Zátopek, takže uprchnul na druhý konec ulice. Jenže ten pán nasedl do Porsche a dohonil ho. Ale tam, na druhém konci Einsteinovy ulice, najednou zaparkovala dodávka a z ní vystoupil Albert Einstein, Wolfgang Amadeus Mozart, Michaela Schiffrinová, Leonardo da Vinci, Johnny Depp, Till Lindemann, Alfred Nobel, Marie Curie Skłodowska a Nikola Tesla. Ti vzali Zátopka do dodávky a odvezli ho zpátky do Česka. Mimochodem, tu dodávku vyrobil Albert Einstein a byl to stroj času.

Ondřej Sýkora, třída Břízy

Unavená upírka

V jednom lese žila upírka, která chtěla být modelkou. Ale když přišla do města, aby se přihlásila, všichni se jí báli. A tak jí napadlo, že kdyby se oblékla jako normální člověk, tak by se jí nebáli. A tak se druhý den oblékla jako normální člověk a vyrazila do města. Když tam přišla, tak se jí nikdo nebál a mohla jít hledat tělocvičnu, kde cvičí modelky. Ale pořád tu tělocvičnu nemohla najít, tak si řekla, že to zkusí zase zítra. Druhý den se upírce nechtělo jít do města, protože byla unavená. A tak si řekla, že nebude modelkou, ale unavenou upírkou.

Magdalena Bathory, třída Vrby

Vtipný učitel a zlý programátor

Byl jednou jeden vtipný učitel, který jel se školou na výlet do Německa. Bylo léto a teplo. Jednou šli na pláž, jednoho žáka zahrabali do studeného písku a pak ho tam omylem nechali. Když na výletě zjistili, že jim jeden žák chybí, museli se vrátit a hledat ho. Hledali úplně všude, ve stanu, na stromě, dokonce i v moři, ale pořád ho nemohli najít. Když už byli na pokraji zoufalství, konečně přišel k učiteli jeden žák, že ho našel.

Když k němu učitele zavedl, byl úplně bílý a byl podchlazený. Měl 34,5 stupně. Na sanitku tu bylo neznámé číslo. Na pláži byl domek, tak na něj zkusili zaťukat a otevřel jim neznámý pán. Zeptal se, co chtějí, a oni mu řekli, že chtějí číslo na sanitku. On jim řekl, že jedině za peníze. Učitel mu nabídl, že mu za to číslo řekne nejlepší vtipy na světě. Programátor to odmítl. Učitel ho odstrčil a vešel dovnitř.

Uviděl laboratoř plnou nějakých papírů. Prohledal je všechny, ale nikde číslo na sanitku. Tak museli jet do nejbližšího města do nemocnice. Předali ho do nemocnice a to je KONEC.

Filip Sýkora, třída Vrby

Plešatý skřítek

V Německu na pláži sídlil plešatý král, skřítek Plešoun. Vydělával si tím, že prodával knížky od Davida Williamse. Jeden statečný hodinář tam přijel s Teslou a požadoval zabít krále. Nejdřív ale musel zabít jeho mazla, křížence žáby, krokodýla a papouška. Naboural Teslou do zvířete a pak ho zabodl. Plešoun chtěl statečného hodináře také probodnout, ale ten utekl. Plešoun se zlobil. Pak ho jeho mazal snědl a tím zemřel. Hodinář slavil.

Josef Drábek, třída Vrby

Jak se z našťavaného dědice stal šťastný dědic

Bohatý Josef umřel. Jeho syn Hans si myslel, že bude mít velké dědictví, ale dostal jen starou konírnu. Tak byl našťavaný dědic, protože chtěl svým bohatstvím oslnit chudou zdravotní sestřičku, která se mu moc líbila. Sestřička se jmenovala Monča. Hans Monče řekl, že zdědil konírnu že není vůbec bohatý.

Monča mu na to ale řekla "Hansi, to je skvělé! Koupíme si do té konírny koně." Hans byl šťastný! Koupili si koně a měli tu nejlepší konírnu na světě.

Valerie Křížková, třída Vrby

Dům s číslem 8

Jednoho dne se k domu s číslem 8 dostal jeden malinký mokrý ježeček. Byl mokrý, protože se nestihl včas schovat, když přelo. V domě číslo 8 bydlí matematik. Vzhledem k tomu, že tam bydlí sám, říká si šílený matematik. Jednou, když šel na zahradu, tak tam našel toho malého ježečka a řekl si, že to takhle nemůže nechat, a vzal ho dovnitř.

Ježečkovi se tam líbilo, a tak ho matematik pojmenoval Bodlinka. Bodlince se to jméno líbilo. Spolu takhle spokojeně žili. Matematik jednou četl knížku, která se jmenovala Vzbuřené moře. I Bodlince se ta knížka líbila, tak ji četl nahlas. A jestli vás zajímá, jestli si už neřikal šílený, tak už ne, protože nebyl sám a už přestal i počítat.

Zuzana Moravcová, třída Břízy

Výlet u babičky

Včera jsem byl u babičky. Měl jsem snídani, oblékl jsem se a chystal jsem se hrát videohru, když najednou moje šilhající babička řekne, že jedeme na výlet.

Šli jsme do lesa. Čím hlouběji jsme do něj šli, tím více byla tma. V tmavé části do něčeho kopnu. "AU!" vykřiknu. "Co to bylo?" zeptá se moje otravná sestra. "Asi kámen," odpovím. Když se před sebe pořádně podívám, vidím zpustlý hrad. "Půjdeme ho prozkoumat," řekne sestra. "OK..." řeknu a zatváříme se, jako že tohle je ale blbý nápad. V hradu uvidím tajemnou krabičku. "Co to je?" zeptám se a ukážu na ni. "Nevím, ale otevřu ji," řekne sestra. "Proč?" zeptá se babi a sestra odpoví "Protože."

Probudím se v posteli. "Aha," řeknu si, "byl to jen sen." Jdu dolů na snídani. Sestra nikde. Jdu do jejího pokoje se zeptat, kde je. Sestra nikde. Jdu k rodičům. Sestra nikde. Jdu k babi. Sestra nikde.

"Nebyl to jen sen," uslyším za sebou. Otočím se a uvidím sestru, ale se začerněným obličejem.

Agnes Dostálová, třída Břízy

Jak vypadá/kdo je Ježíšek

Já si Ježíška představuji takto: Je to miminko, má hnědé, kudrnaté vlasy a má hnědé oči, taky má do vlasů zapletených pár malých lístků. Žije v nebi na mráčku v kolébce z hvězd, peřinku a polštářek má ze zapleteného bílého peří. Okolo něj obíhá pár malých hvězdiček, které svítí hlavně přes noc, aby se nebál. I když je tak malý, tak má práci. Jeho práce je rozesmívat lidi. Aby je rozesmál, tak se na ně musí

podívat z nebe. Rád taky jí a rozdává čokoládu a další sladkosti. Ježíškova nejoblíbenější čokoláda je mráčková, protože chutná jako mráček politý čokoládou. Rád také pomáhá lidem a dává jim dárky. Ježíšek je alergický na zlost a nabručenost, i když je sám někdy nabručený. Ježíšek je velmi hodný, protože pomáhá lidem a rozesmívá je. Taky někdy zlobivým dětem říká „Děti, buďte hodné.“

Můj Ježíšek vypadá jako malinkatá galaxie, která létá. Ta malá galaxie je obalená modrým, fialovým a růžovým kouřem. V Barevné galaxii se to třpytí hvězdičkami. Léta vysoko nad oblaka. Žije pod mráčkem mého anděla. Je velmi chytrý a plachý. Jeho prací je dělat Vánoce. Ze všeho nejvíc má rád, když si čte dopisy pro něj, které daly děti za okno.

Patrik Štulc, třída Vrby

Ježíšek drsňák se mu říká, protože rád jezdí na motorce závody, skáče z letadla dolů nebo třeba skáče z mostu. Má blondáté vlasy, modré oči, většinou nosí závodnickou kombinézu s číslem 5 a je mu 1 rok. Je drsný, ale hodný, protože když vyhraje, rozdělí se s ostatními o výhru. Žije v Betlémě s Marií a vždycky, když přijde ze závodu, Marie se zeptá: „Jaký byl závod?“ Jeho práce je závodit o dárky, celý rok si je skladuje a na Štědrý den ty dárky, co vyhrál, rozdává dětem. Má rád závody na motorce, na které jezdí trailly s kořeny a kameny, a má rád svoji matku Marii.

Filip Sýkora, třída Vrby

Každý přece ví, že úplně každé dítě má svou vlastní fantazii, a proto si každé představuje Ježíška jinak. Já vám teď řeknu, jak si Ježíška představuji já. Jako malá jsem si říkala: „Ježíšek je modrý duch, který létá a roznáší dárky.“ Ale teď je to jinak. Já si ho představuji tak, že má krásné zlaté vlasy, je to malý andílek, má modré oči a vypadá jako duch.

Tento Ježíšek je moc hodný, je velmi rozumný a také velmi štědrý. Žije v oblacích, v mracích a občas si zaletí do Betléma ze dřeva. Ježíškova práce je to, že roznáší na Štědrý den dárky, ale

jen hodným dětem. Ježíšek má rád svou práci, ale ze všeho nejraději má rád hodně děti a rád si hraje s anděly, kteří mu pomáhají připravit všechny dárky na Štědrý den.

Tereza Jirková, třída Břízy

Ježíšek je postava nám dětem velmi známá, ale zároveň je to postava velmi neznámá. Ježíšek se narodil Josefovi a Marii v Betlémě. Nikdo neví, kdy se narodil, a proto papež o pár let později určil, že se narodil 25. prosince roku 0. Možná, že to byl jasnovidec, ale to už se nikdy nedozvíme, a tak si řekněme, že se narodil 25. prosince roku 0.

Podle mě by měl být oblečen podobně jako Santa Claus, protože červená by znamenala jeho prolitou krev a bílá jeho dobrou duši, proto si myslím, že Santa Claus jeho oblek jen odkoukal, protože Ježíš se s největší pravděpodobností narodil dříve než Santa.

Ježíš je hodný, ochotný pomoci a nábožensky založený muž. Narodil se v Betlémě, kde poté pár let přebýval. Dále podle mého putoval po Jeruzalémě, kde ho poté na Golgotě ukřížovali. Pak putoval do svého dřevěného domu v nebi za svou matkou a otcem, kde přebývá nejspíš i teď.

Jeho práce je docela pestrá. Buď dělá zázraky v kostele, nebo chodí na mše do kostela, protože je fakt, že v kostelech (pokud to teda není nějaký podvod) jsou schované jeho pozůstatky. Nebo zaskakuje za Boha na nebeském soudu a 24. prosince chodí všem lidem, minimálně v České republice, nadělovat dárky. Myslím si, že dříve, ale i teď, rád plnil zázraky, hlavně tak, že řekne: "Abraka dabra," a zázrak je na světě. Můžete si to vyzkoušet taky, kouzelníci to přece dělají pořád.

Ale jelikož jsme v moderní době, tak si Ježíšek určitě rád zapará i na nějaké té videohře. Věřím, že má také rád meditaci a hodné lidi. To je tak všechno, co bych dokázal říci o svém Ježíškovi.

Vítek Zvoneček, třída Břízy

Thriller, který se Vám vryje do kůže

Lisa Powerová je hlavní hrdinka knihy Sama proti všem, která přišla o celou svou rodinu a nyní žije ukrytá v domě v lesích. Právě tam se jednoho dne objeví chlapec, který si pamatuje jen útržky toho, co se mu stalo. Lisa se rozhodne chlapci pomoci a časem zjišťuje, že byl svědkem brutální vraždy.

Po přečtení knihy jsem se rozhodla napsat dopis samotnému autorovi díla Brianu Freemanovi.

Milý autore,

tahle knížka byla úžasná. Líbí se mi knížky, které když nedočtete do posledního slova, tak nevíte, jak skončí. A toto je přesně taková kniha. Aby někdo napsal podobnou knihu, musí mít talent, a ten Vy rozhodně máte. Umíte vyjádřit pocity postav, jejich myšlení i chování. Když popisujete místo, na kterém se děj odehrává, je to tak skutečné, jako bych tam právě byla. Dokážete vytvořit atmosféru, při které se člověk napne, rozesmtní, našťve, vyděsí se anebo se mu uleví. Myslím, že tato kniha má dobrý nápad a zápletky v ní jsou promyšlené. Za mě osobně byla nejlepší ta, při které jsem se dozvěděla, že nejlepší kamarádka hlavní postavy je vlastně proti ní samotné. Bylo to nečekané. Ona se mi tedy líbila ještě jiná věc, kterou bych však nepočítala do zápletek, a to je rozuzlení děje. Celý příběh se odehrával jen v hlavě hlavní postavy. Tuto knihu bych zhodnotila jako opravdu kvalitní psychologický thriller a celkově mě moc mile překvapila.

Valentýna Štulcová, třída Bonsaj

Dopis, po jehož přečtení Vám poleze mráz po zádech

Tento dopis jsem napsal po přečtení knihy Dotek Anthropoidu od Jiřího Padevěta. Kniha zachycuje události spojené s atentátem na Reinharda Heydricha, který provedli v roce 1942 v Praze výsadkáři Josef Gabčík a Jan Kubiš. Jedná se o naučnou literaturu, ve které jsou mimo jiné sepsány policejní vyhlášky, výslechové protokoly, dobové fotografie a jsou zde také představeny osudy lidí, kteří výsadkářům jakkoliv pomáhali.

Ahoj Danieli,

posílám pohlednici z Lidic. Posílám ji, protože asi před hodinou zemřel Reinhard Heydrich. Právě bylo vyhlášeno, že se pátrá po několika mužích, kteří údajně provedli atentát. Všude v Praze pobíhají němečtí vojáci a odvázejí lidi do koncentračních táborů. Nevím, co se stane, a nejspíš už se neuvídíme, ale nikdy nezapomenu, kolik skvělých a vtipných momentů jsme spolu prožili, a za to jsem nesmírně vděčný. Vždy budu s tebou!

S velkými pozdravy se loučí tvůj kamarád Filip

Filip Jirka, třída Bonsaj

Důvěrné rodinné vztahy jako pevné základy šťastného života

Rodinné vztahy hrají důležitou součást našeho života a utváří naši osobnost. Doprovázejí nás celý život již od narození a podle mě je neskutečně přínosné je rozvíjet. Čím lépe budeme vycházet v rodinných vztazích, tím lépe se budeme orientovat ve svém životě. Jen občas bohužel nevíme, jak na to.

Řešením snad všech problémů ve vztazích je komunikace. Problémům, a hlavně těm vztahovým, je důležité sebevědomě čelit, a je důležité být otevřený komunikaci, neboť odmítání kontaktu je kolikrát příčinou všech potíží. Pro mě za mě je to ideální u večeře, neboť není lepšího místa k nejrůznějším debatám než v krásné atmosféře, s chutným jídlem a hlavně se stejnkrevnými lidmi, které máte opravdu rádi. Dalšími možnostmi, jak rozvíjet vztahy, jsou společné dovolené, sdílení zájmů, vzájemné návštěvy a udržování kontaktu.

V určitém věku přichází období, kdy dáváme přednost i jiným společenstvím, třeba přátelům. Určitě bych se tomu nebránil, ale rozhodně bych bral na vědomí, že s rodinou tu budeme celý život. Ať už to je rodina, kamarádi nebo jiné blízké bytosti, je nesmírně důležité, abychom se měli navzájem rádi, avšak stonásobně důležitější je mít rád sám sebe, protože člověk, který nemá rád sám sebe, nemůže mít rád druhé. Jak říká naše životem zkušená němčinářka Vlasta „Začni od sebe.“

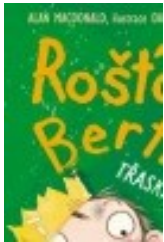
Marek Praum, třída Bonsaj

Čtenářská výzva

Milí čtenáři Montepisu,

tentokrát jsem pro Vás připravila tipy na knížky, které je možné přečíst za jeden den. Pomalu se blíží Vánoce a mnozí pod stromečkem objeví knížku. Tak možná Vám tyhle „jednohubky“ pomohou výzvu splnit a zůstane Vám čas i na knížky z pod stromečku anebo si budete užívat Vánoce bez knížky.

Renáta Bocková, knihovnice

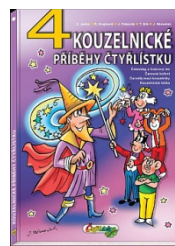
Třaskavkyyy!

Alan MacDonald

Náročnost: „střední zlatá cesta“,
počet stran 95, větší písmena

Veselé příběhy

Bertík má plnou hlavu zřeštěných plánů a šílených nápadů, a jestli prahnete po potížích, už dál nehledejte – Bertík v nich vězí až po krk!

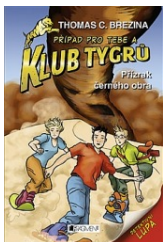
4 kouzelnické příběhy Čtyřlístku

Jaroslav Němeček, Jiří Poborák,
Tomáš Srb, Radim Krajčovič, Zuzana
Janků

Náročnost: i pro ty co nečtou rádi,
počet stran 62

Komiks

Kniha obsahuje příběhy: Čokomág a Cukrový les, Čarovné koření, Čaroděj mezi kouzelníky a Kouzelnická hůlka.

Přízrak černého obra

Thomas Brezina

Náročnost: pro zdatnější čtenáře,
počet stran 131

Dobrodružství

Biggi, Luk a Patrik zavítají tentokrát do exotické Dubaje. Na výletu do pouště zastihne Biggi písečná bouře a nedaleko staré pevnosti se jí zjeví obrovský přízrak černého obra. Kamarádům z Klubu Tygrů je jasné, že tu něco nehraje. Co se ukrývá v záhadné pouštní pevnosti? A je opravdu tak opuštěná, jak vypadá?

Minecraft: První kniha příběhů

Sfé R. Monster

Náročnost: pro méně zdatné
čtenáře, počet stran 76

Komiks

Tyler je obyčejný kluk, ale jeho život se změnil, když se s rodinou odstěhoval ze svého rodného města. Naštěstí má Tyler věrnou partu kamarádů, se kterou zůstává ve spojení prostřednictvím Minecraftu. Spolu s přáteli Evanem, Candace, Tobim a Grace už podnikli nespočet výprav napříč celým Overworldem a hledají novou výzvu. Rozhodnou se splnit nejtěžší úkol – vstoupit do Endu a postavit se enderdrakovi!

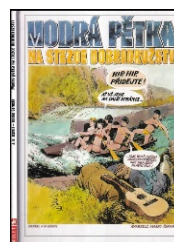

Záhada v novinách

Martin Widmark

Náročnost: „střední zlatá cesta“,
počet stran 91, větší písmena

Detektivka

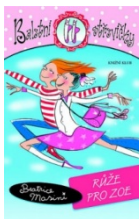
Modrá pětka na stezce dobrodružství

J. B. Kamil, Marko Čermák

Náročnost: pro zdatnější
čtenáře, počet stran 48

Komiks, dobrodružství

Vallebský zpravodaj je náhle plný podivných zpráv o obyvatelích městečka. Ředitel školy jako školák podváděl! Muhammed dává do šperků falešné diamanty! Policejní inspektor krade! Lasse a Maja nevycházejí z údivu. Vallebský zpravodaj je plný takových zpráv. Kdo má zájem na tom, aby se šířily? To musejí Lasse a Maja vyšetřit!

Růže pro Zoe

Beatrice Masini

Náročnost: pro zdatnější čtenáře,
počet stran 115

Dívčí román

Růžová nadýchaná sukně, baletní střevíčky, ladné pohyby víly... Která dívka by se nechtěla stát baletkou? Zoe se její sen splnil – začala studovat na baletní akademii. Cesta k úspěchu, k úžasnému vystoupení ve světle reflektorů před zraky užaslých diváků, k bouřlivému potlesku a k nádherným kyticím je však dlouhá a plná potu, slz a dřiny...

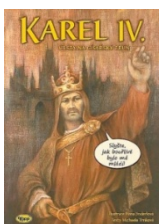
Pozor, ten pes čaruje!

Thomas Brezina

Náročnost: „střední zlatá cesta“,
počet stran 96

Fantasy, pro dívky

Všichni se chystají na velkou událost. Škola vyhlásila „Den zvířat“, a to je šance pro členky Dívčího čarodějného klubu. Jejich zvířecí miláčkové se stanou středem pozornosti. To ale dívky ještě netuší, že v zahradě starého pana Lisandera na ně čeká další přírůstek: Rotterdam, pravý a nefalšovaný čarodějný pes! Emily, Cosima a Pim stojí před těžkým úkolem, dávat pozor na tohoto psa je totiž horší než uhlídat pytel blech.

Karel IV. - Cesta na císařský trůn

Michaela Trnková

Náročnost: pro zdatnější čtenáře,
počet stran neuvedy

Komiks, historie

Jednoho dne se Modrá pětka dostala do víru napínavých událostí. Rozvázný Martin, bystrý Vláška a roztržitý, ale podnikavý "vědec" Čajíček museli ukázat, co dovedou. Pozadu ovšem nezůstala ani odvážná dvojčata Hanka a Eva. Na stezce dobrodružství zažili společně nejen spoustu vodáckých radovánek, ale i řadu nečekaných trampot, z nichž ztroskotání lodi na starém jezu nebylo ještě to nejhorší...

Tajemství stříbrných vlků

Thomas Brezina

Náročnost: pro zdatnější čtenáře,
počet stran 111

Dobrodružné fantasy

V prázdninovém táboře se dějí podivné věci. Z ničeho nic se tam objeví vlčí smečka z hlubokých lesů. Dvě děti beze stopy zmizí a členy Klubu záhad ohrožuje záhadný lovec. Jupiterovi, Vicky a Nickovi je brzy jasné, že vlci střeží strašlivé tajemství! Klub záhad zahajuje pátrání a ty můžeš být při tom!

Deník Anne Frankové

AriFolman

Náročnost: pro zdatnější čtenáře,
počet stran 145

Komiks, biografie

Anneles Marie Franková (12. 6. 1929 – březen 1945).

V roce 1933 s rodiči uprchla z Německa do Amsterdamu, kde se rodina od roku 1942 skrývala v zadním traktu firmy Opekta, kterou vlastnil Annin otec Otto Frank. Dospívající Anne psala od 12. června 1942 do 4. srpna 1944 deník. Po prozrazení skrýše byla rodina odvezena do koncentračních táborů v Německu, přežil jen otec. Anne zahynula v Bergen-Belsenu. Po válce otec deník vydal, byl přeložen do mnoha jazyků a zdramatizován.

Komiks, který přibližuje zajímavé epizody z dětství a mládí pozdějšího českého krále a římského císaře Karla IV.

Servis – pozvánky do divadla

Česká mše vánoční

Jakub Jan Ryba / opera - Velké divadlo J. K. Tyla

6. 1. 2023 od 19:00

Dalibor

Bedřich Smetana/opera – Velké divadlo J. K. Tyla

14. 1. 2023 od 19:00

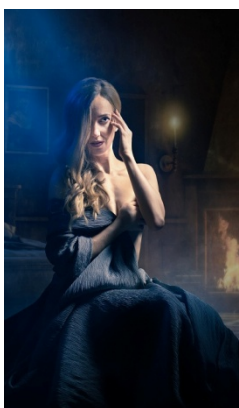
20. 1. 2023 od 19:00

Quo Vadis

Sylvie Bodorová/opera - Nová scéna DJKT

21. 1. 2023 od 19:00

Lady Macbeth – 1865

D. Šostakovič / A. Pärt / P. Malásek / L. Vaculík - balet

Nová scéna DJKT

25. 1. 2023 od 19:00